

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22757/2023
27.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Бачанин, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Тодоровић Горан, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3369/22 од 22.11.2022. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3369/22 од 22.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1441/19 од 30.05.2022. године усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиљи на име дела брачне тековине исплати износ од 4.225,365 евра са домицилном каматом почев од 07.12.2016. године до исплате и да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 155.475,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3369/22 од 22.11.2022. године, донетом након одржане расправе пред тим судом, ставом првим изреке укинута је наведена првостепена пресуда и пресуђено тако да је обавезан тужени да тужиљи на име дела брачне тековине исплати 4.225,365 евра са законском затезном каматом на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 07.12.2016. године до исплате, а захтев да се на досуђени износ исплати домицилна камата почев од наведеног датума до коначне исплате је одбијен. Обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 165.975,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужила је дала одговор на ревизију.

Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/20 и 10/23 - други закон), па је испитао побијану пресуду на основу члана 408. тог закона и утврдио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни друге повреде које се наводе у ревизији позивом на члан 371. став 1. у вези члана 3. став 1. и члана 355. став 3. ЗПП.

Одлучујући о камати другостепени суд није прекорачио тужбени захтев тиме што је на досуђени износ главнице и споредно потраживање о камати почев од 07.12.2016. године до исплате, одредио стопу затезне камате у складу са чланом 4. Закона о затезној камати, те о камати одлучио правилном применом материјалног права у оквиру постављеног тужбеног захтев о главном и споредном потраживању. На законитост и правилност побијане пресуде утицаја нема околност да у садржини увода пресуде није наведен ЈМБГ странака као учесника у спроведеном парничном поступку, о чијем идентитету не може бити упитаности ревидента, нити се може у питање доводити.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак 01.05.2016. године, њихова заједница живота је престала 23.06.2016. године, а брак разведен пресудом донетом 08.09.2016. године. На дан склапања брака организован је свадбени ручак у ресторану, присутно је било 307 гостију. Као свадбених поклона прикупљено је 12.000 евра и при здравици прикупљено 72.000,00 динара. Према претходно постигнутом договору, отац тужиле је платио ручак за своје госте којих је било 67. Родитељи туженог су мимо договора од новца прикупљеног на свадби платили ручак за своје госте у износу од 3.600 евра. Од прикупљеног новца странке су извршиле плаћање музике, венчанице, одела, торте, цветног декора и фотографија, купљени су фрижидер, усисивач и пегла, а тужила код напуштања заједнице понела са собом 800 евра.

На основу утврђеног да је од новца стеченог поклоном младенцима преостао износ од 8.850 евра, према припадајућем уделу тужиле у $\frac{1}{2}$ дела, тужени је обавезан да јој исплати у границама опредељеног захтева износ од 4.225,365 евра са законском затезном каматом од подношења тужбе 07.12.2016. године до исплате, све у динарској противвредности, применом члана 395. Закона о облигационим односима и члана 4. став 1. Закона о затезној камати.

Ревизија туженог није основана у оспоравању правилности примене материјалног права.

Новац добијен поклоном младенцима за почетак заједничког живота сматра се поклоном учињеним обома супружника, и тако стечен у режиму заједничке имовине подлеже судској деоби у смислу члана 177. и 180. став 1. и 2. Породичног закона, уз примену правила о једнаким припадностима супружника. У складу са наведеним,

тужени је обавезан на исплату траженог по праву које тужиљи припада. Насупрот ревизијског истицања у погледу примене материјалног права, другостепеном пресудом је правилно одлучено о обавези туженог. Како ни осталим наводима ревизије у питање није доведена правилност и законитост побијане пресуде другостепеног суда, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка, садржана у другом ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП. По оцени овог суда, трошкови одговора на ревизију нису били потребни.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић